Váncsa István

Córesz

PUBLICISZTIKA - ELSŐ OLDAL - LXII. évfolyam, 25. szám, 2018. június 22.

Kórházi mellékhelyiség, se vécédeszka, se kilincs, se papír. Szappant keresni már eszünkbe se jut, tekintve, hogy néhol a vízcsap is hiányzik. Az egyik ápolónő szerint a betegek hazaviszik, ezt megértjük, elfogadjuk. A magyar kórházi reterátok vízcsapjai csakugyan guszták, az otthonába bocsátott beteg pedig örömmel visz magával valami emléktárgyat, a vízcsap épp kézre esik. Eltávolításához kell egy állítható csavarkulcs, esetleg csavarlazító is, ám a lényeg nem ebben áll, hanem abban, hogy minden hiányzó kórházi vízcsap sikertörténet, mellyel hazánk bennünket a bűvkörébe von. A történet főhőse a gyógyult, optimista, jövőbe tekintő volt beteg, aki vízcsapjával együtt a főbejáraton át hagyja el a gyógyintézetet, noha éppenséggel a proszektúrán keresztül is távozhatna akár.

Amit ilyenkor érzünk, nem egyéb, mint a mindennapi hazaszeretet, ezt a legilletékesebb személytől, magától a kormányfőtől tudjuk. Amiképpen azt is, hogy a mindennapi hazaszeretet akkor valósul meg, amikor hazánk bevon bennünket a saját bűvkörébe. Orbán az MTI tudósítása szerint a Tokaji Vízitúra Központ csütörtöki ünnepélyes átadásán tárta föl a nemzet színe előtt ezeket a titkokat, hozzátéve, hogy a Tokaji Vízitúra Központ egy olyan program része, melynek révén a hazaszeretet természetes módon válik megélhetővé, s amely azokat is a nemzeti közösség részévé teszi, akik nem érezték magukat odatartozónak.